
CONTACT

**MEDEDELINGENBLAD VAN DE VERENIGDE
DOOPSGEZINDE GEMEENTE BARSINGERHORN/ZIJPE
NOORD-ZIJPE ZUID-WIERINGERMEER/MEDEMBLIK**

Adressen

Predikant Ds. Jelle Waringa
Tel. 06-252 90 372
email: jelle@waringa.frl

Voorz. Secr.
Kerkenraad W. Hofman
Korfwaterweg 6 1755 LB Petten
06 17 33 89 44

Boekhouder A. Dijkstra
Schoener 3 1771 EA Wieringerwerf
0227-501050

Rabobank Schagen NL 92 RABO 030 56 01 458
Gironummer NL 43 INGB 0000403833

Zusterkring zr. R. Blokker Swaag

Vermaning te Schagen
Cornelis Bokstraat 1
1741 GT Schagen

Vermaning te Medemblik
Tuinstraat 7
1671 AH Medemblik

Internet: <http://www.dgschageneo.doopsgezind.nl>

Email: info@dgschageneo.doopsgezind.nl

Inleveren kopij:

De kopij voor het juni/juli nummer van *Contact* inleveren
vóór 15 mei 2021.

Indien mogelijk digitaal per email naar
kaan.ontwerp@12move.nl

Als dit bij U niet tot de mogelijkheden behoort graag
duidelijk geschreven, sturen naar:

br. K.J. Kaan
Witte Paal 74
1742 NV Schagen
0224-218 244

Van uw voorzitter,

Op weg naar Pasen

Ik mag weer een stukje voor u schrijven en we zijn op weg naar Pasen.

Voor mezelf zette ik deze periode op een rij. Ik kwam tot de ontdekking dat ik de indeling van de Stille week, de week van Palmzondag tot Pasen, niet meer paraat had en moest via het internet de invulling van deze Stille Week uitzoeken.

Het zijn de laatste zeven dagen van de Vastentijd of Veertigdagentijd en is het hoogtepunt van het kerkelijk jaar. In deze week worden Witte Donderdag en Goede Vrijdag gevierd.

Herdenking

In deze dagen tot en met het feest van Pasen worden alle gebeurtenissen herdacht die de kern van het christelijk geloof uitmaken, met name het lijden, sterven en verrijzen van Jezus Christus.

De Goede Week en Pasen worden daarom in het algemeen als het belangrijkste liturgische feest beschouwd. De Goede Week heeft als zwaartepunt het Triduum Sacrum dat bestaat uit de drie dagen Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Stille Zaterdag.

Palmzondag

Met een ezelsveulen deed Jezus zijn intocht in Jeruzalem. Met palmen werd hij verwelkomd als de nieuwe Messias.

Heilige Maandag

De volgende ochtend ging Jezus naar de tempel. Toen Hij in de tempel kwam, joeg Hij de handelaars eruit. "Er is geschreven: Gods huis moet een huis van gebed zijn. Maar wat hebben jullie ervan gemaakt? Een rovershol!" Daarna sprak Hij elke dag in de tempel. De mannen van de Hoge Raad wilden niets liever dan Hem uit de weg ruimen. Maar zij wisten niet hoe. Want het volk hing aan Zijn lippen. (Lucas 19:45-48)

Heilige Dinsdag

Na de handelaars, pakte Jezus de godsdienstleraars en Farizeeërs aan. Huichelaars! "De godsdienstleraars en de Farizeeërs moeten de wet van Mozes handhaven. U moet precies doen wat zij zeggen. Maar hun voorbeeld mag u beslist niet volgen. Ze doen zelf niet wat zij zeggen. (Mattheüs 23:2-3). Daarna kreeg Jezus een spervuur aan vragen. Wie bent U dan?" vroegen zij en Hij antwoordde: "De Vader en Ik zijn één." (Johannes 10:30-31)

Heilige Woensdag

Het Sanhedrin (gerechtshof) kwam samen en besloot Jezus uit de weg te ruimen en dit nog voor het Pesachfeest. Ondertussen werd Jezus gezalfd door Maria, de zus van Martha en Lazarus, met dure nardusolie. Judas Iskariot reageerde "Die olie is een kapitaal waard! Dat geld had beter besteed kunnen worden. U had het aan de armen kunnen geven." (Johannes 12:5) Daarop ging Judas naar de leidende priesters en de tempelwachters om met hen te overleggen hoe hij hen kon helpen Jezus gevangen te nemen.

Die waren daar natuurlijk blij mee. Zij besloten hem er geld voor te geven. (Lucas 22:4-6)

Witte Donderdag

Het Laatste Avondmaal begon met de voorbereiding en de voetwassing (Joh. 13:1-17).

Tijdens de maaltijd vond de communie plaats, ook voorspelde Jezus wat er zou gebeuren. Plots verliet Judas de tafel (Joh. 13:30). Na het avondmaal gingen ze samen naar Gethsemane, een tuin op de helling van de Olijfberg (Marcus 14:32).

Onderweg zei Jezus tegen hen: "Vannacht zullen jullie Mij allemaal in de steek laten". Petrus protesteerde: "Al laat iedereen U in de steek, ik niet!" "Petrus", antwoordde Jezus. "De waarheid is dat jij voordat vannacht een haan kraait, drie keer zult beweren dat je Mij niet kent." (Mattheus 26:31-34). Jezus ging bidden om sterkte. Later die avond kwam Judas naar Hem toe. Hij had een hele troep mannen bij zich die door de Hoge Raad waren gestuurd, gewapend met zwaarden en knuppels. Judas, de verrader, had tegen de mannen gezegd: "De Man, die ik een kus zal geven, moeten jullie gevangennemen." Judas liep recht op Jezus toe en zei: "Dag, Meester." En hij kuste Hem. (Mattheus 26:47-49)

Goede Vrijdag

Tussen acht en negen uur 's ochtends wordt Jezus gekruisigd, tussen twee moordenaars. (Matth. 27:45). Dan sterft Jezus. Nog voor zonsondergang wordt Hij begraven.

Stille Zaterdag of paaszaterdag

De leidende priesters en farizeeërs gingen naar Pilatus en vroegen of het graf zou worden verzegeld en er een wacht zou worden voor geplaatst. (Mattheüs 27:62-66).

Toen de Sabbat voorbij was kochten Maria van Magdala, Salomé en Maria, de moeder van Jakobus, kruiden om het lichaam van Jezus te balsemen (Markus 16:1).

Paaszondag

We vieren deze dag dat Jezus uit de dood is opgestaan, op de derde dag na zijn kruisiging.

Het op een rij zetten van deze Stille Week gegevens was voor mij heel informatief, niet alles was meer bekend bij mij. Ik hoop dat U Uw voordeel er ook mee doet. Wij gaan ook weer op weg naar Pasen. Het zal ook dit jaar weer op de Corona-manier gevierd worden.

Ondanks alle beperkingen van deze Corona-tijd hoop ik dat het voor ons allen weer een periode van bezinning en overdenking mag worden, want Pasen is een bijzonder hoogtepunt. Met Pasen vieren we dat het leven sterker is dan de dood.

Alle goeds en tot ziens in de gemeente.

IN MEMORIAM: Erica van Harlingen-Laan

* 11 oktober 1944

† 25 januari 2021

In de nacht van maandag 25 januari overleed onze zuster Erica van Harlingen-Laan. Alhoewel we wisten dat ze de strijd tegen de ziekte niet kon winnen, kwam dit sterven alsnog als een slag. Op vrijdag 29 januari namen we afscheid van haar vanuit het crematorium in Schagen.

Erica Laan werd geboren op 11 oktober 1944, in de nadagen van de Tweede Wereldoorlog als vijfde kind

van Heijmen Laan en Wanna Mol. Heijmen was een keuterboer die zwaar getroffen was door de depressie van de jaren '30. Ieder mens maakt keuzes die pas achteraf beoordeeld kunnen worden. Heijmen zijn keuzes tussen goed en fout waren op zijn minst ongelukkig te noemen, waardoor Erica op een weerbarstige plek haar eerste ademdeug moest nemen, in de buurt van Hamburg.

In de dankdienst voor haar leven lazen we uit de brief van Paulus aan de gemeente in Rome. Er bevindt zich daar een christelijke gemeente in opbouw die bestaat uit groepen mensen met verschillende achtergronden. En daar waar verschillen zijn, dreigt conflict over wat de mores zou moeten zijn. Dan dreigen mensen elkaar de les te lezen over hoe het zou moeten en hoe niet. Paulus beschrijft een aantal religieus-maatschappelijke twistpunten, maar gaat er niet op in wat goed is of wat niet.

Nee, hij stelt het hanteren van een meetlat juist aan de orde. Wat mensen ook doen, je weet niet wat hun drijfveren zijn. Aanvaard elkaar. Mensen moeten respect hebben voor elkaar, ook voor idealen en principes die de jouwe niet zijn. Paulus breekt een lans voor pluriformiteit en beschrijft hoe een gemeente een leefbare gemeenschap kan zijn. Op die manier stond Erica ook in onze gemeente; met een duidelijk eigen signatuur en overtuiging, maar zonder oordeel naar anderen die hun geloof op een andere manier belijden of wellicht minder zeker waren over hun geloof in de aanwezigheid van God.

Eigenlijk wilde Erica de zending ingaan, maar daarvoor mistte ze de internationale ervaring. Na de MULO ging Erica half jaren '60 een traineeship doen in Canada. Ze kwam daar terecht bij een doopsgezinde familie waar ze 'the mennonite way of life' leerde kennen. Haar man Ton noemde het een "actief contemplatief leven" - waarin de waarden van de kerkelijke gemeente vorm kregen in het leven daar. Niet wettisch, maar praktiserend. De gemeenschap was belangrijk en het volgen van een christelijke moraal, een christelijk ethiek was die way of life. Tijdens die tijd in Canada werd ze gegrepen door....door God? De verhalen uit de Bijbel zijn niet bedoeld om *in* te geloven, maar bieden een andere manier van kijken naar de wereld en naar mensen. Zo kreeg het geloof handen en voeten voor Erica. Na terugkeer uit Canada besloot ze naar de doopsgezinde Bijbelschool in Bienenberg, Zwitserland te gaan. Ook daar ervoer ze dat het Christelijk denken, spreken en handelen één is. Met een sterk godsbesef keerde Erica terug.

Haar ambitie om de zending in te gaan liet ze gaan en ze werd als predikant beroepen in de doopsgezinde gemeente van Wormerveer waar ze al wel eens als lekenpreker voor was gegaan. De ervaringen in Canada en daarna haar scholing in Zwitserland hadden iets in gang gezet dat ze haar leven lang bij zich zou houden. Ik denk dat het te maken heeft met een diepere roeping. Voor haar was God een drijvende kracht achter de meanderende stromen van ons leven. Niemand van ons leeft voor zichzelf en niemand van ons sterft voor zichzelf, zo schrijft Paulus. Het leven gaat over meer dan onze eigen plannen en ambities. Voor Erica gold dat misschien wel net zoals voor Paulus: ze had kennis gemaakt met een leven in dienst van iets dat groter was dan zichzelf.

Op welke manier God ingrijpt op ons leven, dat weten we niet maar deze onzichtbare, liefdevolle kracht heeft Erica steun en troost geboden op die momenten in haar leven dat het moeilijk was. Natuurlijk waren die er, moeilijke momenten. De diagnose leukemie kwam eind 2019. In de auto naar huis, na het bezoek aan de hematoloog, zei ze: "Ik heb wel wat".

Aanvankelijk werd er geprobeerd om met chemo het ziekteproces af te remmen, maar Erica werd er alleen maar slechter van. Al vrij snel werd daarom er daarom door haarzelf voor het palliatieve pad gekozen. Zelfs in de wetenschap dat ze niet beter zou worden, bleef Erica steeds monter. Hoe moeilijk het ook geweest is voor haar: ze weigerde om slachtoffer te worden van die rottige ziekte. Ze wilde geen patiënt zijn, en zei dan wat er boven de rouwkaart staat: ik ben in leven en in sterven van de Heer.

Voor mij kwam het soms als bijna onmenselijk over hoe opgeruimd Erica bleef onder de dreiging van de naderende dood. Dat zegt iets over de krachtige vrouw die Erica was. Wij hebben haar uit handen gegeven, in het geloof en het vertrouwen dat God zich over haar zal ontfermen. Hij die er was vanaf de dag van haar geboorte op 11 oktober 1944 daar in Duitsland, tot op de dag van haar sterven in haar eigen woning in Callantsoog. Hij is er ook nu nog. Die God wil ook onze God zijn. Vandaag en morgen en alle dagen die zullen komen in ons leven met zijn pieken en zijn dalen

ds. Jelle Waringa

Op 25 januari overleed onze zuster

Erica van Harlingen -Laan, 76 jaar oud.

In de eerste dienst na de crematie , wordt een overledene herdacht.

Nu het in de vermaning niet kan, doe ik het op papier.

Zuster Erica is vol vertrouwen overleden.

Wat zullen we haar missen.

Maar vooral voor Ton is het een groot verdriet, om zijn sterke, lieve Erica te moeten missen.

We wisten allemaal dat het gebeuren zou door haar ernstige ziekte.

Toch komt het als een schok wanneer het bericht komt.

29 januari hebben we in kleine kring afscheid genomen van Erica.

Een mooie dienst met prachtige muziek, waar Erica graag naar luisterde op radio 4.

Wat heeft Erica veel voor onze gemeente betekend met haar optimisme, haar blijde lach, en met haar groot Godsvertrouwen.

Maar ook met haar mooie diensten, waarin ze ons weer inspireerde. We konden op haar bouwen in tijden dat de gemeente vacant was.

Dankbaar kunnen we terugzien op alles wat Erica voor velen heeft betekend.

Als we weer in de vermaningen onze diensten hebben, zullen we haar aanwezigheid missen.

Ze was er altijd met Ton.

Haar stem nam ons mee bij het zingen .

Haar belangstelling voor iedereen was groot.

Zo blijft Erica in onze harten voortleven.

Hetzij dat wij leven, hetzij dat wij sterven, wij zijn des Heren.

Tiny

Overlijden zr. Erica van Harlingen-Laan,
Beste Ton, Familie, vrienden zusters en broeders,

Ik mag hier namens onze Doopsgezinde Gemeente Schagen
woorden van dank uitspreken!

Op haar kaart staat:

Na een welbesteed leven, in dienst van God en de medemens,
is in gelovig vertrouwen op de Heer, van mij heengegaan mijn
lieve sterke vrouw;

Erica van Harlingen-Laan

Doopsgezind predikante.

Zo staat het op de kaart... en wordt in weinig woorden heel
veel gezegd!

Al een hele periode was bekend dat Erica niet meer beter kon
worden en dat de behandeling alleen nog bestond uit het
toedienen van bloed.

Maar in de contacten via de telefoon die we met haar hadden
was Erica opgewekt en optimistisch.

Het was absoluut niet vervelend of lastig om met haar te
bellen. Binnen de kortste keren wist ze een draai aan het
gesprek te geven. En probeerde Erica Els en mij weer op te
kikkeren in plaats dat wij haar opkikkerden! Het ging altijd
gewoon goed met haar en haar ongemakken werden door haar
heel klein gehouden.

Erica zat eigenlijk nog vol leven vonden wij.

Tekenend hiervoor is het verhaal van Ton dat zij er nog over
nadacht om haar rijbewijs te verlengen.

En bij iemand die nog zo vol leven zit denk je op dat moment
niet aan doodgaan.

Het bericht van overlijden, Ton belde ons afgelopen maandag, kwam dan wel niet onverwacht, maar wel plotseling!
We hebben Erica leren kennen binnen de Gemeente als een zeer betrokken lid. Ze had een praktische inbreng.
In de periode dat Wieteke van der Molen ziek was en dat was echt een lange periode heeft Erica, samen met Tiny Dijkstra, de preken en het pastoraal werk ingevuld.
En dat was voor Erica vanzelfsprekend, maar voor de gemeente echt meer dan het gewone.
De Gemeente is haar daarvoor veel dank verschuldigd.
Je kwam Erica, altijd samen met Ton, overal tegen:
In de zondagsdiensten,
Op de zusterkring, maar dan zonder Ton,
Op de gemeentemiddagen,
De uitgaansdag.
De regiobijeenkomsten,
De Bijbelkring.
Ze genoot dan zichtbaar en had een positieve inbreng.
Ook op onze Ledenvertoevingen was Erica altijd aanwezig en had de stukken goed voorbereid. Haar inbreng was altijd opbouwend.
De Gemeente ging haar erg aan het hart en het deed Erica pijn dat ons Dopers erfgood door niet meer mensen gehoord en gedeeld werd.
Ze wilde er zelf heel ver in gaan:.. er mee langs de deuren gaan om dit uit te dragen.....
Erica was, zoals Ton dit zo mooi verwoordde, een echt gemeentedier!

Als ik aan Erica denk, dan denk ik meteen aan Ton, want je kwam ze bijna overal samen tegen.

Als ik aan Erica denk, dan denk aan blijheid en positiviteit.

Als ik aan Erica denk, dan denk ik aan de manier waarop ze haar geloof uitdroeg en ons daarin liet delen.

Als ik aan Erica denk, dan denk ik dat Engelen bestaan. Erica was er één..... Door de manier waarop ze de Boodschap verkondigde.

Al met al was het echt niet moeilijk om van Erica te houden..... En ik denk dat we nog regelmatig aan haar zullen denken.

We willen hier nogmaals op deze plaats Erica bedanken voor alles wat ze gedaan heeft voor onze gemeente En wensen Ton heel veel sterkte met dit grote verlies.

Erica, wij zijn heel blij dat we je hebben leren kennenen we nemen je mee in ons hart.

Namens de Doopsgezinde Gemeente Schagen e.o.

Wil Hofman.

In de zomer van 2019 is er een groep doopsgezinde voorgangers uit Nederland samen naar Woodbrooke, Birmingham (Engeland)

geweest.

Woodbrooke is een opleidingscentrum voor Quakers, waar wij een training volgden die luisterde naar de naam *Soulful Leadership* - leiding geven vanuit de ziel. Sinds onze reis naar Woodbrooke

hebben wij als deelnemers regelmatig naar elkaar onze zorg uitgesproken over de toekomst van de Broederschap. Waar wij onder oudere gemeenteleden vaak de angst voor het opheffen van de eigen, lokale gemeente signaleren, vragen wijzelf ons met enige regelmaat af er nog wel nog wel een doopsgezinde geloofsgemeenschap zal zijn tegen de tijd dat wij ouder zijn. Veel van onze leeftijdsgenoten zijn in de loop der jaren afgehaakt, anderen zitten op de wip. Weer anderen zijn wel op zoek, maar voelen zich niet aangetrokken tot de gemeente in hun stad of dorp. De toekomst ligt naar ons idee dan ook niet zozeer (of niet alleen) in het revitaliseren van de bestaande gemeentes, maar veel meer in het met elkaar nadenken over nieuwe vormen van geloofsgemeenschap zijn. Door anderen hierbij te betrekken hopen we van onderaf met elkaar iets nieuws op te bouwen. Een doperse beweging met een eigentijds elan waarin mensen van alle leeftijden, maar nadrukkelijk ook de vijftig-minners, elkaar kunnen ontmoeten om samen hun geloofsleven te verdiepen en iets in de wereld te kunnen betekenen.

Een andere zorg die wij hebben is het rap tempo waarin het aantal beroepskrachten in de Broederschap de komende jaren af zal nemen.

Op dit moment zijn er nog zo'n 60 voorgangers werkzaam. Hiervan zijn er echter maar tien jonger dan vijftig en maar één jonger dan veertig jaar. Van deze voorgangers zijn er slechts zes ook proponent. Dit betekent dat het de komende jaren steeds moeilijker zal worden de gemeentes te blijven ondersteunen op de manier die zij gewend zijn.

Naast de vraag hoe het kleine aantal de voorgangers dat overblijft dit zal kunnen dragen, voelen wij hierin ook een spagaat tussen aan de ene kant de werkzaamheden in de bestaande gemeente die op steeds minder schouders terecht komen en tegelijkertijd de door ons gevoelde noodzaak ook nieuwe wegen met elkaar te gaan. Hoe zorgen we dat er ook voor dat tweede tijd en ruimte blijft? De oplossing hebben wij niet, wel de behoefte hierover met onze jongere collega's over van gedachten te wisselen. Vanuit ons verlangen naar iets nieuws hebben wij de voorgangers jonger dan 50 jaar benaderd met de vraag of zij hierin met ons verder willen denken. Hierop is door iedereen positief gereageerd.

Een tijdje terug zijn we als groep "50 minners" bij elkaar gekomen in Dopersduin - toen dat nog kon binnen de Corona-maatregelen.

Momenteel proberen we het momentum van de groep vast te houden door elkaar online te treffen in video-vergaderingen. Een van de initiatieven waar we de komende tijd mee gaan experimenteren is De Digitale Kapel. Hierin proberen we mensen die wel affiniteit hebben met zinging, maar voor wie de drempel naar de kerk te groot is, uit te nodigen om elkaar op drie dinsdagavonden te treffen - wederom digitaal via Zoom.

Hieronder deel ik de uitnodiging met u.

Voor uzelf, maar misschien ook wel voor uw kinderen of kleinkinderen. Welkom!

Jelle Waringa

De Digitale Kapel

Heb je affiniteit met spiritualiteit en ben je nieuwsgierig naar doopsgezinden? Heb je behoefte aan een moment van bezinning en ontmoeting? Voel je je misschien niet thuis in de kerk maar kan je wel Zoom opstarten?

Kom op en zoom met ons! Een moment om te bezinnen en te delen. We lezen met elkaar een Bijbelverhaal en geven een korte reflectie op de tekst. In de vorm van een overweging, een YouTube filmpje of muziek.

Vervolgens is er tijd om elkaar te ontmoeten en te reflecteren op het verhaal. Wil je de inbreng voor jezelf overwegen en niet in gesprek met anderen kan je er ook voor kiezen niet deel te nemen aan een break-out room.

We sluiten af met een moment van stilte en een zegen.

We gaan het drie keer proberen, zo willen we leren.

Kijken wat werkt en wat niet werkt.

Doe je mee aan dit experiment?

Dinsdag 16 maart van 20:00-21:00 uur o.l.v. Annegreet
(Zoomlink: <https://bit.ly/3uLJqaN>)

Dinsdag 23 maart van 20:00-21:00 uur o.l.v. Yvette
(Zoomlink: <https://bit.ly/3sD0gH1>)

Dinsdag 30 maart van 20:00-21:00 uur o.l.v. Jelle
(Zoomlink: <https://bit.ly/3kJmEM3>)

Voor meer info: dedigitalekapel@waringa.nl of
06-25290372

Beste lezers,

Wie is deze ds. Waldemar Epp?

Om te beginnen, ik ben regiopredikant voor de kop van Noord-Holland Noord. En in die hoedanigheid mag ik mij voorstellen in jullie gemeentebblad. Ik ben 51 jaar oud en geboren in Novosibirsk in Rusland. Toen ik twee jaar oud was, emigreerden wij naar Duitsland waar ik in Leopoldshöhe, een klein dorpje in de buurt van Bielefeld ben opgegroeid. Mijn ouders namen mij mee naar de Doopsgezinde gemeente Bechterdissen (in het naburige dorp) en daar nam ik deel aan activiteiten zoals zondagschool, kinderen- en jongerengroepen en koren. Ik liet er mij dopen en was actief betrokken bij het jongerenwerk. Daarnaast was ik actief bij landelijke activiteiten van de Duitse Doopsgezinden met deelnam en organisatie van jeugdkampen in binnen- en buitenland. Na de middelbare school volgde ik een opleiding als elektricien en daarna deed ik mijn vervangende dienstplicht in de gehandicaptenzorg, vervolgens heb ik nog een jaar als elektricien gewerkt en ben daarna begonnen met mijn vwo-diploma. Na het afronden daarvan ben ik in Amsterdam theologie gaan studeren en heb het Doopsgezind seminarie afgerond. In de tussentijd ben ik getrouwd en hebben we twee kinderen gekregen.

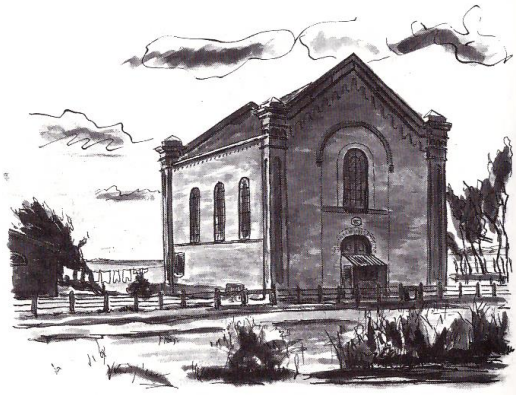

Na mijn studie werd ik beroepen in de Doopsgezinde gemeente Apeldoorn en daar heb ik zes jaar gewerkt. Vijf jaar geleden werd ik predikant in de Doopsgezinde gemeenten De Rijp en Graftdijk en vanaf 2020 mocht ik dit werk uitbreiden met een beroep als predikant van de regio en de gemeente Broek op Langedijk, Nieuwe Niedorp en Twisk/Abbekerkerk. Daarnaast ben ik sinds zomer 2019 voorzitter van Doopsgezind WereldWerk.

Als regiopredikant wil ik mij inzetten voor de verbinding en het netwerk van de Doopsgezinde gemeenten in de kop van Noord-Holland. Samen met de gemeenten en de predikanten wil ik zoeken naar een samenwerking waar mogelijk, en waar nodig activiteiten bundelen om de verbinding tussen geloof en samenleving te leggen. Soms is het werk gericht op praktische ondersteuning zoals het bundelen van krachten en informatie te delen en soms gaat het om inhoudelijke input in bestaande kringen. In andere gevallen kan het zijn dat activiteiten meer reclame nodig hebben, en dan breng ik de activiteit onder de aandacht van de buurtgemeenten of andere geïnteresseerden. Daarnaast werk ik mee aan bestaande activiteiten zoals die in Dopersduin.

Wie is deze ds. Waldemar Epp? Ik heb nu wat over mij verteld en natuurlijk is er nog veel meer te vertellen. Ik hoop dat we verhalen uit mijn leven en verhalen uit uw leven aan elkaar kunnen vertellen op momenten dat we elkaar ontmoeten.

Ds. Waldemar Epp

Burgervlotbrug

Aan de Mennistenbuurt

Wanneer u een tocht onderneemt langs het Noordhollandskanaal, dan komt u onder andere langs verscheidene merkwaardige oeververbindingen: de Vlotbruggen. Bij Koedijk vindt u nog zo'n drijvende brug, maar ook noordelijker zijn er nog een paar. Zoals bij Burgervlotbrug, een kleine nederzetting aan het kanaal. Slaat u daar een zijweg in richting Petten, dan komt u langs een rijtje huizen, dat volgens de aanduiding 'Mennistenbuurt' heet. Hier vestigden zich eens voor vervolging uitgeweken doopsgezinden uit Vlaanderen. De Vermaning uit halfweg de vorige eeuw behoorde eens toe aan de gemeente Zijpe-zuid.

Dat behoort zij nu niet meer, want toen kleinere gemeenten samengingen, moest deze kerk worden afgestoten. Maar zij staat er nog wel. Alleen het hosje voor de deur is, terecht, verwijderd door de huidige bewoner. Als u van Den Helder komt, dan ziet u deze voormalige Vermaning al op kilometers afstand. Een wat ongebruikelijke en onverwachte verschijning in dit heel erg vlakke land. Maar voor wie het weet, nog steeds een teken van de opmerkelijke lijnen, die de doperse beweging over de landkaart heeft getrokken. Je blijft je verwonderen.

Thuis op aarde

Herinnering aan Holland

Denkend aan Holland
zie ik breede rivieren
traag door oneindig
laagland gaan,
rijen ondenkbaar
ijle populieren
als hoge pluimen
aan den einder staan;
en in de geweldige
ruimte verzonken
de boerderijen
verspreid door het land,
boomgroepen, dorpen,
geknotte torens,
kerken en olmen
in een grootsch verband.
de lucht hangt er laag
en de zon wordt er langzaam
in grijze veelkleurige
dampen gesmoord,
en in alle gewesten
wordt de stem van het water
met zijn eeuwige rampen
gevreesd en gehoord.

Hendrik Marsman

Bijzonder dat de dichter dit schrijft tijdens zijn verblijf aan de Middellandse zee. Herinneringen aan Holland, zijn geboorteland.
Vermeldingswaard is dat dit gedicht in het jaar 2000 gekozen werd tot "Gedicht van de eeuw in Nederland".

Ook lezenswaardig is de literaire parodie (nabootsing) van Gerrit Komrij in 1981 en de parodie van August Agasi in 2017. Komrij hekelt de Hollandse economische en politieke actualiteit anno 1981, Agasi tekent de teloorgang van het Hollands landschap zoals Marsman dat nog niet kende!
U kunt deze drie naast elkaar lezen, heel interessant, via nl.wikisource.org

De volgende parodie is in de Corona tijd gemaakt:

Denkend aan Holland
zie ik intelligente Lock down maatregelen
traag door oneindig laagland gaan,
rijen ondenkbaar ijle populieren
met anderhalve meter afstand
aan den einder staan;
en in de geweldige ruimte verklonken
de stemmen
ooit lustig verspreid door het land,
kantoren, theaters, gesloten musea,
kerken en parken
in één loos verband.
de lucht hangt er zwaar
en de zon wordt onzichtbaar
in grijze corona-dampen gesmoord,
en in alle gewesten
wordt de stem van het RIVM
met zijn eeuwige rampen
gevreest en gehoord.

Taco Sorgdrager.

HELP!! We gaan terug naar het oorspronkelijke gedicht.
Waarom raakt het gedicht van Marsman mij? Nostalgie?
Misschien wel het plaatje dat ik voor me zie, de pure,
ongerepte natuur, het vertrouwde beeld van de boerderijen,
de speciale luchten, ha, Hollandse luchten zeggen we dan,
maar ook; let op, het water! Wees op je hoede.
Liefde en respect voor mens en de natuur meegekregen via
mijn ouders, school en jeugdkampen.

Altijd onderwerp van gesprek, wat kunnen wij doen?

Hoe actueel is deze vraag steeds!

We lezen over oorlogen, spanningen tussen diverse culturen, black lives matter, angst voor Corona, klimaatveranderingen, plastic soep! Sommigen worden er depressief van maar ik blijf hoopvol en vol vertrouwen.

Ik geloof in de kracht van mensen, ik geloof dat de meeste mensen deugen en dat we met de initiatieven die er liggen aan de gang moeten gaan. Vertel daarover en maak keuzes. Zorg voor de aarde als voor je huis, zo wordt het bewoonbaar voor iedereen en doe dat zelf. Niet wachten op anderen. Zo werkt het misschien als een sneeuwbal die anderen inspireert aan de slag te gaan.

Zo kunnen we ons thuis voelen op deze mooie aarde.

Martin Luther King zei: "Change will not come if we wait for some other person or some other time. We are the change that we seek. Wij zijn de verandering die we zoeken. En dat zullen we samen moeten doen, volgens mij de enige weg die we kunnen bewandelen, samen met Hem die wij God noemen!

Ga met God en Hij zal met je zijn,
Tot wij weer elkaar ontmoeten
In zijn Naam elkaar begroeten,
Ga met god en Hij zal met je zijn!

Een hartelijke groet,

Els Hofman-Baardse

Een woord van dank,

Wat een verrassing dat Tiny en Albert Dijkstra op 3 maart met een prachtig boeket bij ons op de stoep stonden.

Namens de Gemeente kwamen zij ons feliciteren met ons 50 jarig huwelijk!

Wij voelen ons erg verwend, hartelijk dank!

Wil en Els.

**Doopsgezind
Schagen**
en omstreken